

**Nr. 422.** Folkethingets Forhandlinger, 106te Møde, Ordentlig Samling, 1871—72.  
 6689. 2den, Beh. af Lovf. om den Afst. af  
 imidlertid ser det Bestræbelser, man i Udvalget  
 har gjort for at komme til en Ende med den  
 Sag, og navnlig naar jeg ser hen til Mindre-  
 tallets Billighed til at gaa ind paa § 5 i  
 det subsidiaire Forslag, vilde jeg komme i Mod-  
 strid med mine egne Ytringer ved første Be-  
 handling, om jeg ikke vilde følge med paa den  
 Vej, der nu synes at kunne føre til en Af-  
 gjørelse af dette Spørgsmaal, hvilket jo ellers  
 en Gang reist, efter al Sandsynlighed vil ved-  
 blive at gjæste denne Forsamling i en Række  
 af Aar, og jeg skal derfor sige, at  
 Vedtagelsen af det subsidiaire Endringsfor-  
 slag i Forbindelse med mit Underændrings-  
 forslag vil medføre en saadan Ordning,  
 at jeg derved vil finde mig foranlediget til at  
 støtte Sagen paa dens videre Gang, væsentlig  
 for derved at komme til en bestemt Afgjørelse  
 af disse Forhold. Jeg beder imidlertid det  
 ærede Thing at erindre, at jeg udtrykkelig  
 sagde med Vedtagelsen af mit Underæn-  
 dringsforslag, idet jeg ikke skjønner rettere,  
 end at et Tidrum af 10 Aar er for kort,  
 naar det ikke er nogen Nødvendighed tilstede  
 for at gjøre en saa betydelig Forandring som  
 den, der her foreslaas. Jeg er altsaa i den  
 Henseende af en anden Anskuelse end den  
 ærede Ordfører, som fandt at et Tidrum af  
 10 Aar var tilstrækkeligt; jeg finder det for  
 kort, og jeg maa bede om, at man i saa Hen-  
 seende følger min Anskuelse, naar man ønsker,  
 at jeg skal søge at føre Sagen til Ende i  
 denne Session. — Der er en Bestemmelse i  
 Fleralsforslaget, ved hvilken jeg maa tilstaa,  
 at jeg har ikke den Betænkethed, det er  
 Bestemmelsen i Forslagets § 6, hvort man  
 foreslaar, at naar det i Lovgivningen befales,  
 at Noget skal indrykkes 3 Gange i en Avis,  
 skal det i Fremtiden være tilstrækkeligt kun at  
 indrykke det een Gang i dets fulde Udstrækning,  
 medens der de to andre Gange kun indrykkes  
 et Uddrag, som vel skal være tydelig affattet,  
 men som dog skal være affattet af Indsenderen.  
 Jeg frygter for, at der dertiljennem kan frem-  
 komme Banfælgigheder, idet jeg ikke skjønner

rettere, end at der ikke er nogen som helst Kon-  
 trol med, at dette Uddrag er saaledes, som  
 det bør være. Det er selvfølgelig ikke for  
 Snet, at Lovgivningen foreskriver, at Noget  
 skal offentliggøres 3 Gange, det er for at  
 rette sig efter de menneskelige Forhold, og der-  
 for kan jeg ikke erkende, at dette Forslag er  
 uden Betænkethed. Jeg vilde meget snarere  
 kunne tænke mig en Ordning som den, at man  
 fastholder Lovgivningens Bestemmelse om, at  
 visse Avertissementer skulle indrykkes 3 Gange,  
 men at der kunde gives en Moderation i Be-  
 talingen for de 2 sidste Gange. Jeg tør som  
 sagt ikke anbefale Thinget at vedtage denne  
 § 6, som den er. — Hvad angaar Forslagets  
 § 7, er jeg enig med den ærede Ordfører i,  
 at den er overflødig, men jeg er ligesaa enig  
 i, at den ikke vil kunne gjøre Skade, og jeg  
 skal derfor ikke for mit Vedkommende rejse  
 nogen Indvending imod den. — §§ 8 og 9  
 skal jeg heller ikke erklære mig imod, ligesaa  
 lidt som imod Forslaget under Nr. 3 med  
 Henyn til Titlen, hvilket jeg forudsætter ogsaa  
 hører med til det subsidiaire Forslag. Disse  
 Forslag vilde ikke møde nogen Modstand fra  
 min Side. Jeg skal altsaa, i Overensstem-  
 melse med mine Ytringer ved Sagens første  
 Behandling, erklære mig villig til at føre Sa-  
 gen videre, hvis Thinget maatte finde sig be-  
 føjet til enten at vedtage Mindretallets Un-  
 derændringsforslag under Nr. 2 i Betænkning-  
 gen eller det senere fremkomne subsidiaire For-  
 slag under Nr. 3 med det af mig dertil stil-  
 lede Underændringsforslag under Nr. 4.  
 Etge overfor § 6, maa jeg selvfølgelig forbe-  
 holde mig at stille Forslag om, at den udgaar,  
 dersom jeg ved senere Overvejelse skulde finde,  
 at den har saa store Betænketheder, at den  
 ikke bør vedtages.

**Winther:** Naar der foreligger en Sag  
 som denne, hvor enkelte Medborgeres Bælsard  
 staar paa Spil, saa finder jeg, at det er me-  
 get uklagt fra nogen Side at spænge de poli-  
 tiske Lidenskaber. Det forekommer mig at være